

УОЛТ УИТМАН
ИЗ „ПЕСЕН ЗА ШИРОКИЯ
ДРУМ“

Превод от английски: Цветан Стоянов, —

chitanka.info

*Allons! Към туй, което е безкрайно и безначално!
Да понесем и похода на дните, и почивките на
нощите,
за да разтворим всичко във целта пред нас, във
дните и нощите пред нас,
да ги разтворим пак в началото на по-висшето
пътуване
и нищо да не забелязваме освен целта, която ще
достигнем и отминем,
и нищо да не съобразяваме със времето, макар и най-
далечното — единствено да го достигнем и отминем,
и да не се оглеждаме за други пътища — пред вас е
той, прострян, и чака, макар и дълъг, е пред вас,
прострян, и чака,
и да не търсим други същества, създадени от бога,
или не — освен ония, които крачат в същата посока,
да имаме, каквото можем, да се радваме на всичко
без усилия и пазарлъци, да се отказваме от пиришествата
и все пак да участвуваме във тях,
да извлечем най-доброто от фермата на земеделеца
и от разкоша на богатия, от целомъдреното щастие на
двойката съпрузи, от плодовете и цветята на градините,
да вземем своето от всеки град, през който минем,
да носим с нас, където и да идем след това, улиците,
сградите,
да съберем и мислите, и обичта на всички, които
срещаме,
да отведем със себе си ония, които обичаме, макар
да ги оставяме зад нас,
вселената за нас да бъде път, много пътища, път за
устремните души!*

Всичко се отдръпва пред шествието на душите.

*Всяка религия, устои, изкуства, власт, всичко, което
е било или сега е на земята и където и да е, се спотаява в*

нишите и гънките пред шествието на душите, поели пътя на вселената.

Пред похода на човешките души по пътя на вселената всеки друг поход е само символ и опора.

Винаги жизнени, стремящи се напред — изправени, тържествени, безумни, тъжни, отвергнати, объркани, стремителни, неудовлетворени, слаби, болни, отчаяни, горди, привързани, привлечани или отблъсквани, —

те вървят, вървят! Не зная накъде, но зная, че вървят!

Но зная, че вървят към най-доброто, към великото!...

** * **

Allons! През битки и войни!

Целта не може да се отмени, целта е обявена.

Успяха ли борбите в миналото?

Какво успя? Ти сам успя ли? Народът ти? Природата?

Сега ме разбери добре — в самата същност на нещата е: победата, каквато и да е, да предизвика още по-голяма битка!

Зовът ми е зовът на битката. Подхранвам кипналия бунт.

И който тръгне с мене, нека се въоръжи добре.

И който тръгне със мен, ще среща често бедност, недояждане,

свирепи врагове и самота.

** * **

*Allons! Пред нас е пътят!
Той сигурен е — аз съм го опитал с моите нозе! Не
изоставай!*

*Нека зад нас, на масата, остане ненаписаният лист,
нечетената книга и сечивата в работилницата,
нека останат неспечелени парите,
училищата нека да останат и виковете на
учителите!*

*Нека свещеникът се моли в църква, адвокатът да
говори в съда, съдията да тълкува законите!*

*Другарю, ето ръката ми!
Давам ти обичта си, но е скъпа от пари!
Давам ти себе си без задръжки и проповеди!
Ще ми дадеш ли и ти себе си? Ще тръгнеш ли със
мен?
Ще бъдем ли със тебе неразделни до края на живота
си?*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.